

Chovatelské zkušenosti

Smějí psi na gauč?

Další z řady kontroverzních témat. Zatímco nepejskaři vesměs něco podobného odsuzují a odmítají, pejskaři se v tomto ohledu dělí na dva tábory. Dejme teď slovo zastáncům obou z nich.

+PRO NEBUDE TO TAK ZLÉ – Už když jsem byla malá, moji rodiče psy nechávali ležet na gauči - nikdy ale nesměli do postele. Když jsme si s mým mužem obstarali svého prvního psa, mužův názor (pro něho to byl vůbec první pes v životě), byl jednoznačný: „Pes nemá na pohovce co pohledávat!“ Když k nám přišla malá Anka, první den s ní muž spal na zemi. „Je přece jasné, že štěně má strach - přece bych jí to nemohl udělat!“ A teď můžete hádat: kdo byl první, kdo naši malou zvedl k sobě na gauč Jeho komentář: „Ale ono to nebude tak zlé...“ A oba dva se spolu spokojeně schoulili pod dekou. Takže i Anka, stejně jako psi, které jsem měla před ní, smí na gauč. S. S.

+PRO TO JE MŮJ BYT – Naši tři teriéři přes den spí u nás v posteli a v noci na gauči. Moje matka, když nás navštíví, to nemůže „vydýchat“. „Jen si vzpomeň na blechy a na všechnu tu špínu...“ Ale já se držím názoru, že to je náš byt, ne její. Naši známí akceptují, že psi žijí s námi a ne vedle nás, a komu to vadí, ten už nepřijde... L. M.

+PRO SMĚJÍ PSI NA GAUČ? NO JISTĚ! – Miluji rhotécké řidžbky a jsem hrdou majitelkou jednoho z nich. Jsem přesvědčená, že pokud je toto plemeno správně vychováno, je jedinečné! Náš Ibo je tříletý pes a je to naše sluníčko: chytrý, spolehlivý, ohleduplný, skvělý společník, který se umí chovat. Jako dítě jsem si psa nemohla vybrat sama, ale naši přinesli z útulku miloučkého kříženého teriéra. Také na všechny další psy, kteří po něm následovali, mám hezké vzpomínky, od německého ovčáka, jehož nikdo nechtěl, až po jezevčíka, který naši domácnost obrátil naruby. Později, když už jsem byla dospělá, jsem si přála vybrat si psa podle sebe. Dobromyslného, chytrého a hrdého, do určité míry samostatného a s charakterem. Stal se jím chrt. Byl to pes mých snů až do doby, než k nám domů přišel Ibo. Teď je mi 56 let a právě tento pes dokázal odsunout na druhé místo všechno, co jsem dosud se psy prožila. V mnoha situacích už se mu dostalo od lidí komentáře „vždyť on je jako člověk“. Přitom vůbec nejde o nějakou zvláštní drezuru nebo rafinované umělecké kousky, které by

zvládal, jen o to, že se v určitých situacích chová tak, jako kdyby „lidsky“ přemýšlel, a má reakce, které byste od psa neočekávali. Musím také dodat, že od té doby, co Ibo přišel k nám domů, jsem v domácnosti, a mám tedy hodně času se mu věnovat a vychovávat ho. Je všude se mnou a poznal tak život z mnoha stránek. Náš výchovný styl a zacházení se zakládají na férovém přístupu a kamarádství. Ještě nikdy jsem žádného psa nemusela násilím nutit k podřízenosti. Kdybych postupovala podle klasických pravidel, narazila bych snad ve všem. Náš pes má své pevné místo vedle pánička na pohovce, dveřmi prochází jako první a smí do postele. S jednou výjimkou: když jdeme do restaurace, vždy vchází až za námi a zůstává tam, dokud se neusadíme. Pokládám za strašné, když se psi vrhají do dveří a pán nebo panička za nimi vlají na vodítku a pes ještě štěká. Když už náš pes decentně leží pod stolem a pro okolí se stane neviditelným, tu a tam mu tam pošoupneme nějaké to sousto. Přesto se z něj nestal žebrák. Jak už bylo řečeno, prohřešujeme se proti téměř všem výchovným pravidlům, přesto máme vzorně vychovaného psa, a když cestujeme, lidé ho kvůli tomu obdivují. Tedy k vaší otázce: u nás pes na gauč smí. B. P.

+PRO VÝJIMKY JSOU POVOLENY – Nejprve jsme se s mým psem „dohodli“, kdo má hlavní slovo. Existuje mnoho pevných pravidel. A když to akceptoval, začal jsem pravidla zase trochu uvolňovat. Teď tedy můj pes tu a tam dostane něco ze stolu a také smí na gauč. Ale jen tehdy, když ho k tomu vyzvu a předtím mu tam položím jeho deku. Ani já totiž nejsem nadšený z blátivých otisků tlapek na gauči a z všudypřítomných chlupů. Když ho pošlu dolů, poslechne a jde na své místo. H. N.

-PROTI PES NEMÁ NA POHOVCE CO POHLEDÁVAT – Pes je pes, ne člověk. Na gauči nemá co pohledávat. V domě má mít své pevné místo. Zvláště u velkých plemen, která se hodně zdržují venku, není místo na gauči vůbec myslitelné již z hygienických důvodů. Kromě toho vyvýšené místo by mělo náležet jen vůdci smečky. A vůdce smečky je také tím, kdo psu vykáže jeho místo. Psi tyto pevné struktury potřebují, mají-li se cítit bezpečně. Na nápad vzít psa na gauč jsme u nás zatím nepřišli - a také nikdy nepřijdeme. Venku psy podporujeme - doma se mají naučit být v klidu na svém místě. Každému co jeho jest! M. K.